

Neljas väide puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkti 55 ja selle kohaselt on moonutatud 29. mai 2017. aasta otsuse põhjendusi.

Viies väide puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkti 56 ja selle kohaselt on moonutatud hagiavalduse väidet, mis käsitles põhjendamiskohustuse rikkumist.

Kuuenda väite kohaselt on vaidlustatud kohtuotsuse punktid 81 ja 83 omavahel vastuolus.

Seitsmes väide puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkti 84 ning selle kohaselt on moonutatud argumente, antud toimikuga ebapiisava tutvumise tõttu sisuliselt ebatäpne hinnang ning Üldkohtu vastus hageja argumentidele ei ole piisav.

**Esim Chemicals GmbH-i 10. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda)
9. oktoobri 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-713/18: Esim Chemicals versus EUIPO**

(Kohtuasi C-902/19 P)

(2020/C 161/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Esim Chemicals GmbH (esindajad: advokaadid I. Rungg ja I. Innerhofer)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 3. märtsi 2020. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta Esim Chemicals GmbH-i kohtukulud tema enda kanda.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 16. detsembril
2019 – Fluctus s.r.o. jt**

(Kohtuasi C-920/19)

(2020/C 161/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI

Vastustaja: Landespolizeidirektion Steiermark

Menetlusosaline: Finanzpolizei Team 96 für das Finanzamt Deutschlandsberg Leibnitz Voitsberg

Eelotsuse küsimused

1. Kas ERTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et hinnates küsimust, kas kontsessioonäär teeb keelatud reklaami vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikas antud selgitustele riikliku hasartmängumonopoli kohta, on tähtis, kas tervikuna hinnates toimus asjaomasel perioodil tõepoolest hasartmänguturu kasv, või on piisav juba see, et reklaami eesmärk on ohutada aktiivselt hasartmänge mängima näiteks seeläbi, et hasartmänge lastakse paista ohutuna, et neile luuakse sellega, et saadud tulu kasutatakse üldise huvi eesmärgil, positiivne kuvand või et suurendatakse mängude atraktiivsust haarava reklaamiga, mis peibutab lootusega märkimisväärsetele võitudele?

2. Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada ka nii, et monopoolses seisundis olija reklaami puhul on igal juhul välistatud monopolisüsteemi ühtsus või võib monopoolses seisundis olija juhul, kui asjaomast reklaami teevad eraõiguslikud teenuseosutajad, samuti õhutada aktiivselt hasartmänge mängima näiteks seeläbi, et hasartmänge lastakse paista ohutuna, et neile luuakse sellega, et saadud tulu kasutatakse üldise huvi eesmärgil, positiivne kuvand või et suurendatakse mängude atraktiivsust haarava reklaamiga, mis peibutab lootusega märkimisväärsetele võitudele?
3. Kas liikmesriigi kohus, kes on oma pädevuse raames kohustatud kohaldama ELTL artiklit 56, peab omal algatusel tagama kõnealuse sätte täieliku tõhususe nii, et ta jätab kohaldamata kõik riigisisised õigusnormid, mis on tema hinnangul viidatud artikliga vastuolus, isegi kui põhiseaduslikus menetluses on kinnitatud nende kooskõla liidu õigusega?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari)
18. detsembril 2019 – FMS ja FNZ versus Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi
Regionális Igazgatóság ja Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság**

(Kohtuasi C-924/19)

(2020/C 161/27)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: FMS ja FNZ

Vastustajad: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság ja Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Eelotsuse küsimused

1. [uus vastuvõetamatuse alus]

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (uuesti sõnastatud) (edaspidi „varjupaigamenetluse direktiiv“) (¹) artikli 33 sätteid, mis käsitlevad vastuvõetamatuid taotlusi, saab tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mille alusel on varjupaigamenetluses esitatud taotlus vastuvõetamatu, kui taotleja on jõudnud Ungarisse läbi sellise riigi, kus teda ei ähvardanud tagakiusamine ega suure kahju oht või kus on tagatud piisav kaitse?

2. [varjupaigamenetluse läbiviimine]

a) Kas varjupaigamenetluse direktiivi artiklit 6 ja artikli 38 lõiget 4 ning selle põhjendust 34, mis kehtestab rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise kohustuse, tuleb põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklit 18 arvestades tõlgendada nii, et liikmesriigi pädev varjupaigataotlusi lahendav asutus peab tagama taotlejale võimaluse algatada varjupaigamenetluse juhul, kui ta ei ole varjupaigataotlust sisuliselt läbi vaadanud, tuues põhjenduseks esimeses küsimuses nimetatud vastuvõetamatuse aluse, ja on seejärel otsustanud taotleja tagasi saata kolmandasse riiki, kes on siiski keeldunud taotlejat vastu võtma?

b) Kui vastus teise eelotsuse küsimuse punktile a on jaatav, siis milline on selle kohustuse täpne sisu? Kas see tähendab kohustust tagada uue varjupaigataotluse esitamise võimalus, välistades varjupaigamenetluse direktiivi artikli 33 lõike 2 punktis d ja artiklis 40 osutatud korduvate taotluste negatiivsed tagajärjed, või tähendab see varjupaigamenetluse omal algatusel algatamist või menetlemist?